

penge til nødvendig udbygning i den offentlige sektor.

Det valg, som regeringen vel bør overveje, og jeg skal spørge hr. Klaus Hækkerup, om han har overvejet det, er i forhold til betalingsbalanceproblemerne: om det er det rette sted at føre den stramme økonomiske kurs over for den offentlige sektor. Vil hr. Hækkerup erkende, at det private forbrug er tre gange så importtungt, altså belastende for betalingsbalancen, som det offentlige forbrug, og at det oplagt ikke er det offentlige forbrug, man skal gribe ind over for, hvis man skal tilgodese det mål?

Jeg vil også godt spørge hr. Hækkerup, om han, når han siger, at der er rigeligt rum, så har overvejet de demografiske udviklingstræk, der er 100.000 flere folkeskoleelever frem til år 2005! Vi har aldrig nogen sinde stået over for så kraftig en vækst, og så nytter det jo ikke at lave en ramme, hvor man ikke putter de demografiske forhold ind. Det gælder både det her, det gælder antallet af ældre, og det gælder antallet af børn, der skal have en plads i en daginstitution.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er klart, at såvel det offentlige som det private forbrug er steget igennem de senere års gunstige økonomiske udvikling i Danmark. Et af de problemer, som vi muligvis kommer til at stå over for, vil være, at vi kunne løbe ind i flaskehalsproblemer. Vi har i dag en situation, hvor beskæftigelsen er højere, arbejdsløsheden er lavere, end den var i 1986-87, og derfor er risikoen for flaskehalsproblemer nærliggende. Det er selvfølgelig en del af den aktive arbejdsmarkedspolitik, at vi skal undgå det.

Dertil kommer, at vi har opbygget en meget stor gældsbyrde for staten over de sidste ca. 15 år, som gør, at vi har renteudgifter på statsbudgettet på i alt ca. 60 mia. kr. om året. Enhver nedbringning af den gæld medvirker selvfølgelig til, at vi bedre kan løse de problemer, som vi fremover kommer til at stå over for.

Lad mig så endelig sige om de 100.000 flere folkeskoleelever, at de kommer frem til år 2005, men de bevirker jo ikke en proportional stigning i udgifterne. Det er altså én elev mere ind i en klasse på 19, så der skal jo ikke ansættes en ny lærer.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal sige tak til hr. Klaus Hækkerup for svaret, men jeg synes igen, hr. Klaus Hækkerup hænger fast i en forkert modsætning, nemlig at SF ikke skulle være villig til at bidrage til gældsafviklingen. Jeg synes, vi mangler lidt ros til SF også fra socialdemokratisk side, for det, at vi har deltaget i de to sidste finanslovaftaler, har jo ikke været med til at belaste den offentlige økonomi, tværtimod. Det har jo været i de år, vi har bragt balance, endda overskud, på den offentlige økonomi. Det ville være klædeligt, at hr. Klaus Hækkerup, synes jeg, bekræftede det, netop fordi der ikke er den grundlæggende modsætning, at vi ikke er optaget af økonomi, når vi vil lave offentlige forbedringer, og det ved hr. Klaus Hækkerup jo også udmærket.

Jeg skal i øvrigt sige, at jeg synes, det var en meget ukærlig karakteristik af regeringsgrundlaget at kalde en afskrift af det for pjat og dumsmart. Det synes jeg ikke er nænsomt over for ens egne børn. Det, vi gør, er jo at fremdrage det, som regeringen selv skriver, og det var dog, synes jeg, en voldsom karakteristik af regeringens eget regeringsgrundlag. Er det virkelig dumsmart at gøre opmærksom på, hvad regeringen har lovet befolkningen?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er også fra mig et spørgsmål til hr. Klaus Hækkerup om bemærkningerne til vores forslag til vedtagelse. Da det er en direkte afskrift af regeringsgrundlaget, kan det jo undre, at hr. Klaus Hækkerup finder, det er dumsmart. For mig kommer det til at virke som noget af en boomerang. Hvis det er hr. Klaus Hækkerups opfattelse, at det er dumsmart, siger det jo en hel del om regeringsgrundlaget. Er hr. Klaus Hækkerup ikke enig med mig i det?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil da godt rose SF for, at de i de sidste to år har været med til at indgå finanslovforlig, som også har medvirket til, at vi har nået det overskud på statsbudgettet, som vi har fået, og dermed medvirket til, at vi kan begynde at afvikle den alt for store statsgæld. Det vil jeg godt kvittere for. Jeg håber, at SF i de kommende år fortsat vil udvise en tilsvarende ansvarlighed.

Så vil jeg godt sige både til hr. Villy Søvnald og til hr. Touborg: Jeg synes ikke, der er meget